

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

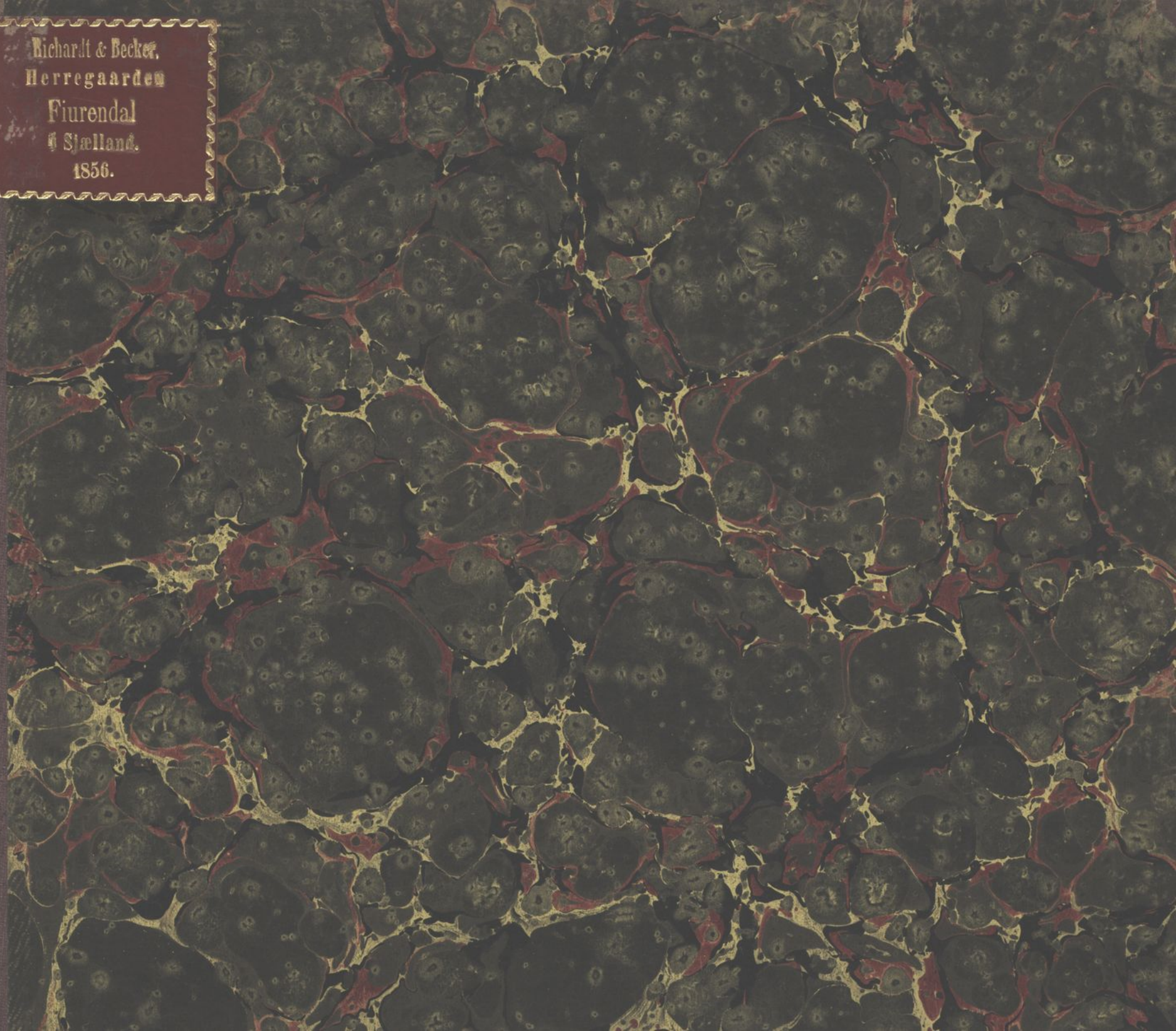
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Richardt & Becker,
Herregaarden
Fiurendal
i Sjælland.
1856.

F. Richardt del. A. Nay lith.

C. A. Reitzels Forlag

Em. Bærenzer a. Co lith. inst.

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført 1609-10.

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført 1609-10.

Denne Gaard ligger i Sognet af samme Navn i Øster Flakkebjerg Herred ved Landeveien mellem Nestved og Skjelskjør. Gaarden er omgivet af smukke Skove og frodige Marker, bestaaer af en Hovedbygning af tre grundmurede Længer, hvoraf den ene har to Etager med svære Kjeldere og tidligere et ottekantet Taarn med en Steen, hvorpaa stod, at Wilhelm Dresselberg og Fru Karen Grubbe havde begyndt denne Bygning 1609 og fuldendt den 1610; de to andre Længer ere kun paa een Etage, Gaardens fjerde Side lukket med en Brandmuur, paa hvilken er en høj Port, hvorover staaer 1678 Baron Fiuren.

Gaarden er gammel og tilhørte 1387 Diedrik Skelle, som med sine Medarvinger efter Fru Inger, Oven Markmand af Harresteds Eft., skiftede hendes Jordegods der i Eggen. 1457 og 1484 nævnes Erik Jensen til Vindinge, 1472 og 1494 Peder Jensen Halvegge af Vindinge: rimeligviis vare de Brødre og eiede Gaarden i Kælledsstab. 1496 tilhørte Vindinge Christoffer Erikson (Basse), gift med Ibe Henriks Datter (Dresselberg), 1521 deres Søn Erik Christoffersen, der tilligemed sin Trolove, Margrethe Tages Datter, fik Livsfæste paa Universitetets Præstegaard i Eggisløv med 5 tilliggende Gaarde imod deraf at svare den sædvanlige Landgilbe; efter sin første Frues Død ægte han Fru Sidsel, som overlevede ham. 1536 indgik Erik Christoffersen den Overenskomst med sin Morbroders Børn, Niels Andersen (Dresselberg) og Ibe Anders Datter,

at de, ifald han ingen ægte Livsarvinger efterlod sig, efter hans Død skulde arve alt hans Mødrenegods, 15 Bøndergaarde, hvorimod han skulde være fritaget til at svare til sin Morbroders, Mester Morten Henriksens, Børgemaal for dem og deres Moder, medens de vare umyndige, da Mester Morten havde opbaaret al Landgilbe af deres Gods, uden derfor at gjøre Regnskab, og Erik Christoffersen var een af hans Arvinger. 1538 mageskiftede samme Erik Christoffersen til Vindinge en Gaard i Roskilde bort. 1547 havde han i Forening med Niels Andersen (Dresselberg) til Lyngbygaard en Proces for Herredagen med Hr. Jacob, Vicarius ved Roskilde Domkirke, om en Gaard i Roskilde, der havde tilhørt samme Mester Morten Henriksen og paa hvis Bygning denne havde anvendt mange Benge, men som han i Aaret 1510 havde skænket til alle Sjæles Alter i Domkirken for en ugentlig Messe; de forlangte som Arvinger Gaarden tilbage, eller, dersom de skulde vente til Hr. Jacobs Død, Pengene, som vare anvendte paa samme; Dommen gif dem imod, saa at Hr. Jacob skulde beholde Gaarden fri og ubestaaen sin Livstid efter Reccesen og have den Rente tilbage, som de imidlertid havde opbaaret af samme. 1554 var Erik Christoffersen død og bleven arvet af Niels Andersen (Dresselberg) samt Fru Mette, Søren Stampes Eft., der tabte en Proces imod Jørgen Marsvin til Dybek, hvem Erik Christoffersen med sin Hustrues, Fru Sidsel, Samtykke havde skænket 1 Mølle 2 Gaarde og 4 Huse i Skaane, dog uden at

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført, 1609-10.

overlevere ham Skjædet, hvorfor de antog det for ugjældigt. Bindinge tilfaldt ved Skiftet imellem dem Niels Andersen, og de 15 Gaarde fik han og Søsteren 1555 Herredagsdom for at besidde med Kette efter Foreningen af 1536. Samme Aar blev Niels Andersen tiltalt for at have skudt Dyr i Kongens Wildbane og maatte i den Anledning forpligte sig til, aldrig at skyde Hjorte, Hinder, Kaaer, Harer eller andet Wildt, enten paa sin egen Eiendom eller hvor han havde fælleds Eiendom med Kongen, eller nogetsteds i Kjøbenhavns og Krogens Len, ikke heller holde Hunde, Mynder eller Støvere: derimod slap han for videre Tiltale, hvormed han havde al Grund til at være tilfreds, isald Sagen kunde overbevises ham, da slikt ingenlunde var nogen ringe Forsælse. 1559 samtykte han og Hustru, Johanne Rud, i det Livsbrev, dennes Broder, Peder Rud, udstædte til sin Frue, Grethe Bryske, paa Boguserup Hovedgaard, om hun overlevede ham; 1572, da baade Niels Andersen og hans Frue vare døde, forlangte to af deres Sønner at Fru Grethe skulde betale sin Mand's Gjæld, da hun havde hans Gods sin Livslid, men tabte Sagen for Herredagen, saa at hun kun skulde betale den halve Gjæld, Mandens Arvinger den anden halve; Summen udgjorde et Par tusinde Daler, var altsaa dengang meget betydelig.

Af Niels Andersens og Fru Johanne Ruds 6 Sønner arvede Wilhelm Dresselberg Bindinge: han og hans Brødre optog først dette Familienavn, formodentlig efter Byen Drøsselberg, hvor Slægten allerede tidligt eiede en Herregaard. Wilhelm Dresselberg blev Landsdommer i Sjælland og Lensmand paa Ringstedkloster; han afbrød 1609 Bindinge By, som bestod af 9 Bøndergaarde, og lagde Jorden under Hovedgaarden, paa hvilken han opførte en anseelig Hovedbygning og som først fra denne Tid af fik nogen Betydning. 1620 døde han som sidste Mand af Slægten paa Sværdsiden, da af de 6 Brødre ingen efterlod Sønner, som bleve vorne; han skal have været landsflygtig en lang Tid, fordi han havde dræbt een af sine Tjenere, og er maaffee død i Udlandet, om det Hele ikke er en Forverling med hans Dattersøn; hans Enke, Fru Karen Grubbe, døde 1630 paa Bindinge, som tilfaldt

deres eneste Datter, Mette Dresselberg, der 1616 var bleven gift med Frederik Parsberg, men allerede døde 1635.

Bindinge blev nu solgt og af Kongen kjøbt til hans naturlige Søn med Karen Anders Datter, Hans Ulrik Gyldenløve, der nu gif i sit 21de Aar. 1640 blev han forlenet med Hveen, som hans Moder hidtil havde haft, og samme Aar medgivet Hannibal Sehested paa dennes Gesandtskabsreise til Spanien, hvor han skulde tjene tilføes, men begik saa store Udsvævelser at han maatte sendes hjem, efterat have hentet sig en Waterfot, som snart lagde ham i Graven. Efter sin Hjemkomst blev han forlenet med Kronborg og Frederiksborg Slotte, gift med Regitze Grubbe og døde 1645 paa Kronborg; hans Enke overlevede ham i mange Aar og kom i sin Alderdom i Strid med en anden Dame, hvis Kammerfrøken hun 1678 kjøbte til at forgive hende, hvilket mislykkedes, men Kammerfrøkenen blev halsbugget og Fru Regitze ført til Bornholm, hvor hun døde.

Da Hans Ulrik Gyldenløve ingen Børn efterlod, blev Bindinge solgt til den lærde og uheldige Gunde Rosenkrands, en saa varm Fædrelandsven, som nogenfinde har levet, hvis udførlige Biographi jeg for endeel Aar siden har leveret i Maanedsskriftet Orion II, 71—124, hvoraf her følger et Udtog.

Gunde Rosenkrands er født 1604 og en Søn af den lærde Holger Rosenkrands til Rosenholm. Han fik en udmærket Opdragelse, skrev Latin med samme Letthed som Dansk, og det sidste usædvanlig reent og godt. 14 Aar gammel blev han sendt udenlands for at fuldende sine Studeringer, først til Strassborg, siden til andre Universiteter, og besøgte rimeligviis foruden Tydskland ogsaa Frankrig, Italien, Belgien og Holland, hvilket dengang var almindeligt. Efter sin Hjemkomst blev han vel ansat i Cancelliet, hvilket dengang var den sædvanlige Bei for unge Adelsmænd, som vilde uddanne sig til Statens Tjeneste, skal have staaet i stor Yndest hos Kongen saavel som hos dennes Søn, den raske Prinds Ulrik, blev Landsdommer i Skaane og som saadan Befalingsmand over Froste Herred og alle Helgens Kirke i Lund, blev 1653 Rigstraad,

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført 1609-10.

var 1655 Lensmand paa Kallsø, 1660 Lensmand paa Skanderborg, men mistede samme Aar ved Gnevoldsmagtens Indførelse sit Len og blev ligesom de andre Rigsraader Udsæd for i Høiesteret og Medlem af Collegium Status eller Statsraadet. Han var gift med sin Cousine, Pernille Rosenkrands, og havde med hende 13 Børn.

Gunde Rosenkrands befad næsten ligesaa stor Lærdom som Faderen, især i Theologien, og har udgivet flere Skrifter, som bære Vidne om hans for sin Tid dybe Indsigt i dette Studium saavel som om hans Gudsfrygt, der ogsaa træder frem i alle hans Handlinger i Livet: en uroffelig Tillid til Forsynet opretholdt ham i de tungeste Prøvelser, og den vigtigste Lærdom, han søgte at indprente sine Børn, var at frygte Gud. Det Næste, vi hos ham maae omtale, er hans brændende Fædrelandskjærlighed, en Følelse, som fuldkomment gennemtrængte ham og viser sig i alt, hvad han talte og skrev, men som tillige forlede ham til Handlinger, der styrkede ham i Ulykke og bidrog til Landets Fordærvelse, da han med et Bogmenneskes blinde Begeistring arbejdede paa at fremkalde den ulykkelige Krig af 1657, med Tale og Skrift understøttede Regjeringen og i Forening med Rigsraaderne Ditto Krag og Axel Urup paa Rigsdagen i Odense overvældede de sindigere Rigsraader, som fuldt vel indsaae, at Landet aldeles ikke kunde udholde en Kamp med Sverrig, og at de uøvede Rekrutter, Danmark kunde stille, maatte bukke under for Europas bedste Tropper, hvilket de Svenske dengang vare. Marsken Anders Bille, som nøie kjendte Landets Styrke, modsatte sig til det Yderste, men forgjæves, og stillede sig derefter ifølge den Pligt, hans høie Stilling paalagde ham, i Spidsen for de danske Tropper, som strax bleve sprængte fra hinanden, saa at hele Halvøen faldt i de Svenskes Hænder, Fyn og Smaasøerne snart fulgte efter og den svenske Konge i Høie Taastrup kunde dictere en hdmgygende Fred. Da Krigen først var besluttet, anvendtes alt for at skaffe Midler til at føre den, og Adelen anstrængte sig mere end nogensinde for at skaffe Penge og Tropper, men det halv ødelagte Land manglede Penge, det lovede Korn kunde ikke hurtigt nok skaffes tilveie og sælges, Tid til at indøve Tropper var der ikke, saa at alle

Anstrængelser vare forgjæves. Gunde Rosenkrands paatog sig at underholde et Infanteriregiment paa 1000 Mand, hvoraf hver fik 4 Rdl. Sp. om Maanedes, foruden Udgifter til Haandpenge, Officerers Lønning, Armatur, Munition og Waaben; disse Penge skulde siden, naar Tilstanden blev bedre, erstattes ham, og Kongen ansatte hans Søn, Jørgen Rosenkrands, der tjente under Turenne, som Oberst ved Regimentet, men denne faldt, da de Svenske stormede og indtog den endnu ikke fuldendte Fæstning Fredericia, og Regimentet blev aldeles sprængt. Da de Svenske begyndte Krigen igjen og lavede sig til at beleire Kjøbenhavn, understøttede Gunde Rosenkrands af al Magt Kongen, som vilde forsvare sig til det Yderste, og hjalp ærligt til at drive denne Sag igjennem i Rigsraadet. Selv tog han personlig Deel i Forsvaret, underholdt, uagtet alle hans Godser vare i Fjendehaand, sin Søn Holger, der var Fændrik, og 6 Ryttere, kjæmpede paa Bolden under Stormen den 11te Februar 1659, og ved hans Side Sønnen, som foretrak dette for at holde ørkesløs paa Torvet med de andre Ryttere og vente Fjenden der. Under Kampen blev Holger truffet af en Kugle og faldt dødelig saaret foran Faderens Fødder, men saa stærkt var Haandgemængets, at Faderen ikke alene var ude af Stand til at staae ham bi, men endog i Kampens Hede kom til at støde til ham med Foden.

Ogsaa ved Skrifter, skarpe og bidende, efter hiin Tids Skik, kjæmpede Gunde Rosenkrands mod de Svenske, og det i eu lang Arrække, baade paa Dansk og paa Latin. Han førte en hvas Pen, som de Svenske frygtede saameget, at det blev gjort til en udtrykkelig Betingelse i Freden 1660, at Gunde Rosenkrands's diplomatiske Stridskrifter skulde undertrykkes og tilintetgjøres: det var derfor ikke uden Betydning at den svenske Konge, da Gunde Rosenkrands ved Fyns Erobring tilligemed flere Rigsraader blev ført fangen og vaabenløs frem for ham, tiltalte ham med de Ord: „tag Du kun Din Kaarde, med den skal Du ingen Skade gjøre mig!“

De store Offre, Gunde Rosenkrands havde bragt, bevægede Kongen til at ytre sin Deeltagelse, da hiin mødte i Rigsraadet første Gang efter sin

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført 1609-10.

Søn Holgers Død, men han svarede at han var stolt af, at have offret det Dyrebareste, han eiede, for det evig elskede Fædreland, og bad Kongen om at den Raade, han kunde have tiltænkt hans tvende faldne Sønner, maatte gaae over til den tredje! — Den Adel, som frembragte saadanne Mænd, har man nu for Skik at kalde vanslægtet, fordærvet og feig, med hvad Ret vilde vi give Enhver at betænke: lad da den, som føler sig bedre, kaste den første Steen!

Allerede under Kjøbenhavns Beleiring viste der sig Tegn nok til at Kongen vilde omstyrte den bestaaende Forfatning og dertil især benytte Fremmedes Raad. Gunde Rosenkrands udtalte sig i Raadet og især i skriftlige Forslag med stor Frimodighed og Ærlighed om denne Sag. Han indrømmede, at en Forandring i Regjeringen maatte skee, men vilde have den med Lempe, uden Statscoup, og advarede især imod at benytte de mange tydske Eventyrere, der vare komne magre og fattige hertil, i den sørgelige Tid, som Landet havde gjennemgaaet, vare blevne rige og nu levede i stor Overdaadighed, medens Landets Børn, han og andre, havde offret deres hele Formue for at understøtte Regjeringen og nu vare aldeles fattige, fordi de ikke kunde erholde deres udlagte Penge. Hans Forslag til at ophjælpe den ødelagte Bondestand ere ypperlige, og man maa i høi Grad beklage, at de ikke bleve fulgte: Affkæffelse af Hoveri og Bornebskab samt Overdragelse af Kronens Tiender til Bønderne i Arvesæfte for en fast Afgift ere Hovedpunkterne. Den collegiale Forfatning, som virkelig blev indført, er ligeledes næsten ganske hans Forslag. Kongen foretrak, ved Intriguer at lade sig gjøre til enevældig og derefter at forsøge Bondestandens Byrder, saa at snart alle Bønder bleve Trælle: dertil raadede især de tydske Dindlinger, som i deres eget Hjem kuns kjendte Livgenstabs. Følgerne viste sig snart. Eiendommene saldt saaledes i Værdi, at en Lønde Hartkorn, som 1648 kostede 60—80 Rdl. Sp., 1694 blev solgt for 10—14. I alle andre Forhold var det ligesaa, og den samtidige Malesworth har Ret i at skildre alle Landets Undersaatter som Trælle, uden Rettigheder og afhængige alene af Kongens Raade.

Gunde Rosenkrands, som saa ivrigt mødarbejdede de Fremmede,

blev snart ramt af deres Hævn. De store Summer, han havde tilgode, kunde han ikke erholde, medens hans Creditorer pilnte ham, og han maatte 1663 opbyde dem alt sit Gods: hans Gjeld var 60,000 Rdl. Sp., hans Tilgodehavende hos Regjeringen langt større. En Reise, som han foretog til Kieler Dmslag og Gottorp for at skaffe Penge, benyttedes til at indbilde den mistænkelige Konge, at han vønsede paa at bevæge Hertugen af Holsteen til at forsøge paa at omstyrte den nye Forfatning. Kongen lod ham forbyde Statsraadet, og han flygtede 1664, for at undgaae en værre Skjæbne. Den Raade, Kongen havde lovet hans sidste Søn, var at lade ham døe hos Faderen i Landflygtighed; denne tilbragte 11 Aar i Sverrig, de sidste i Helsingborg, hvor han med sit utaknemmelige Fædreland for Die døde 1675, i sit 71de Aar.

Gunde Rosenkrands eiede store Godser: Alnerup og Boserup i Staaene, Bindinge og Valdbyygaard — nu Juellinge — i Sjælland, Stafføgaard og Staarupgaard i Jylland. I Fyn havde han efter sin Svigerfader arvet en Gjeldsfordring paa Familien Dvigov til Elvedgaard, hvorfor denne Hovedgaard var bleven ham udlagt: 1648 indgik han en Contract med Frands Lykke om at denne skulde kjøbe Gaarden for 80 Rdl. Sp. for hver Lønde Hartkorn af Hovedgaardens Tært og 60 Rdl. Sp. for Bøndergodset, isald Henrik Gyldensjerne vilde tage Elvedgaard for Brolykkegaard, hvilket rimeligviis skete. 1646 indgik Gunde Rosenkrands en Forening med Sognepræst og Degn, som endnu boede i Bindinge, om at flytte til Dvistlemark, hvor Gaard og Jord blev dem udlagt, hvorimod han lagde deres Jorder samt 5 Bøndergaarde under Bindinge Hovedgaardstært; 1657 fik han, da han trængte til Penge til sit Regiment — Tilløbelse til at sælge eller pantsætte denne Gaard med tilliggende Gods til Geistlige eller Borgerlige, som maatte benytte det med samme Frihed som Adelige, da hans Indkomster i denne bedrøvelige Tid ikke kunde forslaae til hans Gjelds og Rentens Betaling, naar han skulde svare Kostjensne og Skatter samt selv nyde Underhold. Hans Broder Jørgen gif i Caution for ham for 14,000 Rdl. samt i Forening med deres to Svogre for 13,100 Rdl., hvorfor Gunde pantsatte dem Bindinge

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført 1609-10.

Hovedgaard og Gods, som Jørgen 1663 tiltraadte, da Gunde blev nødsaget til at gjøre Opbud, og overdrog til Hovedcreditor, Margrethe Finke, salig Dr. Jørgen Fiurens Efterl. Under Hovedgaarden hørte Juspatr. et vocandi til Vindinge og Dvislemark Kirker med Herligheden i endeel Kirkegods, Vindinge Byes Avling, som var underlagt Hovedgaarden, 28 Tdr. 3 Sk. Hartkorn, Præstegaarden 20 Td. 2 Sk. Hartkorn, ligeledes underlagt Hovedgaarden, Gaardens øvrige Marker og Stove, 11 Gaarde, Bol og Huse i Nyrup, Bisserup og Spjellerup, ialt 192 Tdr. 5 Sk. Hovedgaardstart, samt desuden 10 Gaarde, 9 Huse i Tornemark, 8 Gaarde og Bol med 3 Huse i Bisserup, 3 Gaarde og 1 Huus i Nyrup, 9 Gaarde i Dvislemark, 3 Gaarde i Sandved samt Stov til 490 Svins Olden. Efter sin Moder arvede Thomas Fiuren Vindingegaard; han var en Mand af Smag og betydelig Rigdom, saa at han kunde anvende meget paa sin Eiendom: Haven blev omlagt og forsynet med et muret Drangerihuus, Lædegård og Ridestald opførte af Grundmuur og Borgegaarden luffet med en Muur med en høj Port; Kirken blev malet, forsynet med Altertable, Orgel, ny Døbefont, Kalk, Diff, Sølvkande til Viin, Sølvfad, Lysekrone, Herstabsstol, et Uhr i Taarnet samt iøvrigt sat i en meget smuk Stand. Thomas Fiuren døde 1673, hvorefter Vindinge tilfaldt hans Brodersøn, Diderik Fiuren, der var Assessor i Høiesteret, Justits- og Cancelliraad, og desuden eiede Støvringgaard og Søndervang; han fik 1677 Vindinge oprettet til Friherstabs under Navn af Fiurendal, med agnatisk Arvefølge, og blev selv optaget i den danske Friherrestand. Baron Diderik Fiuren døde 1686, og hans eneste Søn, der ogsaa heed Baron Diderik Fiuren, døde allerede i Aaret 1700 paa sin Udenlandsreise, kun 19 Aar gammel, hvorefter Sidstnævntes eneste Søster Kirstine arvede Støvringgaard og Søndervang, men Baroniet, som blot kunde arves paa Mandslinien, tilfaldt Kongen. Diderik Fiuren havde altsaa berøvet sine Efterkommere 834 Tdr. Hartkorn for at have den Fornøielse at føre Titel af Baron, hvilket var et kostbart Liebhaber.

Kongen forlænte sin Ungdomsven Ulrik Adolph Holst med Baroniet og optog ham i den danske Friherrestand den 4de September 1700. Baroniet Fiurendal bestod da af følgende Jordegods:

1. Hovedgaardstart:

a. Fiurendal Hovedgaard frit Ager og Engs	
Hartkorn	80 Td. 5 Sk. 2 Fdk. 2 Alb.
Stovsklyd	5 - 5 - 1 - 1 -
b. 2 Bøndergaarde i Bisserup, 3 Gaarde	
i Nyrup, 2 Gaarde i Dvislemark, 2	
Gaarde i Spjellerup	27 - 2 - 2 - 1 -
	Ager og Engs Hartkorn 108 Td. „ Sk. 1 Fdk. „ Alb.
	Stovsklyd 5 Td. 5 Sk. 1 Fdk. 1 Alb.

2. Tiender:

Fiurendal, Dvislemark, Haarsløv og Marvede Sognes Kirker med Kirketiender og Juspatronatus, matr. for 83 Td. Hartkorn.

3. Bøndergods:

Bisserup 8 Gaarde 6 Huse, Nyrup 2 Gaarde 1 Huus, Nybyraa 2 Huse, Tornemark 14 Gaarde 1 Veirmølle 19 Huse, Nyby 4 Huse, Haarsløv Sogn og By 1 Mølle 13 Gaarde 7 Huse, Sandved 3 Gaarde, Krummerup Sogn Bendsløv 3 Gaarde 2 Huse, Flemstoft 1 Gaard, Marvede Sogn Menstrup 12 Gaarde 2 Huse, Spjellerup 14 Gaarde 4 Huse, Dvislemark Sogn og By 10 Gaarde 5 Huse, Høve Sogn Dre By 2 Gaarde, Magleby Sogn og By 1 Gaard, Stisnæs Koret 1 Gaard og 1 øde Jord, Boeslunde Sogn og By 3 Gaarde, Lundforlund Sogn og By 1 øde Jord, ialt 2 Møller 87 Gaarde 42 Huse med Ager og Engs Hartkorn 630 Td. 2 Fdk. 1½ Alb., Skovs og Mølleklyd 7 Td. 2 Alb.

Det samlede Hartkorn udgjorde altsaa 833 Td. 6 Sk. 1 Fdk. 1½ Alb. for hele Baroniet.

Baron Holst købte 1707 Godserne Trolholm og Snebinge, fik sine samlede Eiendomme 1708 oprettede til et Grevskab ved Navn Holsteinborg og blev selv optaget i Grevestanden med Navnet Holstein; senere blev han Stor-

FJURENDAL

för Vindinge, i Sjælland, opført 1609-10.

kantsler. Fiurendal var i længere Tid Enkesæde og beboedes af Enkegrevinde Christine Sophie født Reventlov fra Mandens Død i Aaret 1737 indtil hendes Død 1757; Bøndergodset blev allerede ved Storkantslerens Død fuldkommen indlemmet i Grevskabet og endeel Bøndergaarde lagte til Holsteinborg og Enebinge, andre i det Sted henlagte under Fiurendal, som saaledes kom til at bestaae af følgende Bøndergods:

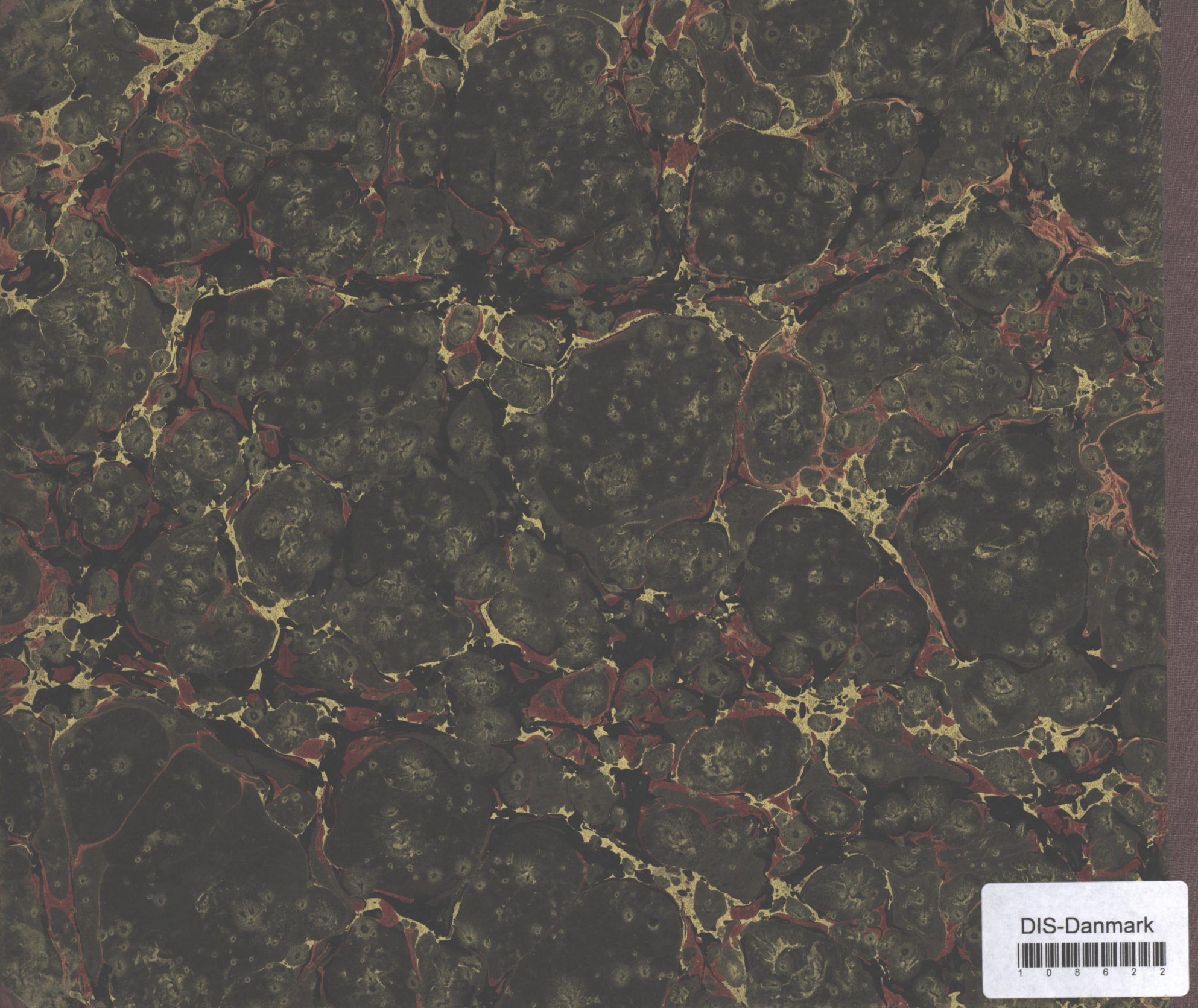
Bisferup 4 Gaarde 1 Bol 6 Huse, Nyrup 1 Huus, Tornemark 19 Gaarde 1 Veirmølle 23 Huse, Haarsløv Sogn og By 14 Gaarde 1 Mølle 7 Huse, Sandved 3 Gaarde, Krummerup Sogn Bendsløf 6 Gaarde 1 Huus, Flemstoft 1 Gaard, Marvede Sogn Menstrup 12 Gaarde 2 Huse, Spjellerup 16 Gaarde 4 Huse, Øvstlemark Sogn og By 11 Gaarde 5 Huse, Bjerre Sønder Sogn og By 2 Gaarde, Magleby Sogn og By 1 Gaard, Koret paa Stisnæs 1 Gaard og 1 øde Jord, Boeslunde Sogn og By 3 Gaarde, Lundforlund Sogn og By 1 øde Jord, ialt 93 Gaarde 1 Bol 2 Møller 49 Huse, med Hartkorn Ager og Eng 648 Td. 4 Sk. 1½ Alb., Stov og Møllestyld 7 Td. 2 Alb.; Landgilde, Hoveri og Huspenge heraf udgjorde 387 Rdl. 1 Mk.

12 Sk., 30 Td. 2 Fdk. Meel, 4 Td. 6 Sk. 1 Fdk. Rug, 353 Td. 4 Sk. 3 Fdk. Byg, 164 Td. 3 Sk. Havre, 83 Lam, 83 Gæs, 84 Par Høns, samt desuden fuldt Hoveri.

Gaardens senere Tiere ere anførte under Holsteinborg i femte Bind af Prospekterne, hvor ogsaa dens senere Anvendelse til Hospital og derefter til en Opdragelsesanstalt for moralsk fordærvede Børn er omtalt. Grevskabets nuværende Besidder har flyttet det sidste til Hjortholm og givet det Navnet Holsteinsminde, hvorimod Fiurendal nu er bortforpagtet og alle dets Udbygninger opførte fra Nyt af, samt Hovedbygningen indrettet til en smuk Besøfsleilighed. Gaarden bestaaer nu efter den nye Matrikel af følgende Dele:

Fiurendal Hovedgaardens Areal 386½ Td. Land, Forpagtningsafgift 1100 Rdl. og 500 Td. Byg, Hartkorn efter den nye Matrikel 46 Td. 1 Sk. 1 Fdk., Alb. Afbyggergaarden Ludvigshøj 174 Td. Land . . 17 - 5 - „ - ½ - Jord, som deels benyttes af Gaard og Husmand, deels er forbeholdt til andet Brug 31 - 7 - 2 - 1 -

Summa Ager og Eng Hartkorn 95 Td. 5 Sk. 3 Fdk. 1½ Alb.

DIS-Danmark

1 0 8 6 2 2